

Hotelkamer 2.

Judith Minks: controle tot in detail

Ze nam er even de tijd voor, maar eenmaal op stoom wist Judith Minks uit Harlingen cum laude de Fotoacademie af te ronden. Binnenkort exposeert ze in WTC Expo Westcord in Leeuwarden.

GITTE BRUGMAN

De foto's van Judith Minks zijn scènes. Beelden uit het dagelijks leven, maar je ziet als kijker dat het geen spontane kiekjes zijn. Daarvoor zijn ze te gestileerd.

Het heeft even geduurd voordat Minks haar draai had gevonden. De eerste twee jaar van haar studie aan de Fotoacademie in Groningen verliepen voorspoedig. Daarna haakten er klasgenoten af, waardoor ze voor de keus stond: haar opleiding vervolgen in Amsterdam of een half jaar wachten tot anderen zich bij haar aansloten. Ze koos het laatste: „Ik houd van het kleinschalige, en had geen zin om in Amsterdam opnieuw te moeten wennen.”

Eenmaal aan de slag verliep het derde jaar wat stroever. „Aan het eind van het jaar luidde de conclusie dat ik technisch wel mooie foto's maakte, maar dat ze eigenheid misten.” Ze besloot een stapje terug te doen en een mentorjaar in te lassen. Onder begeleiding van Robert van der Molen zocht ze naar „waar ik echt door geraakt word”.

Ze kwam in aanraking met het werk van Gregory Crewdson, een Amerikaan die foto's maakt die zich afspelen in Amerikaanse dorpen. Het lijken *filmstills*, en het werk dat hij ervoor verzet grenst aan het filmvak. Hij heeft niet alleen grote lichtinstallaties nodig, maar ook een crew en 'acteurs'. Minks: „Wat me heel erg aanspreekt is dat het scènes zijn die uit het dagelijks leven lijken gegrepen. Je kunt wel zien dat ze ge-sceneerd zijn, maar hebben niet

Hotelkamer 1.

dat gestileerde dat bijvoorbeeld Erwin Olaf heeft.”

Toen Minks wist dat ze dit pad wilde bewandelen, kwamen de ideeën vanzelf. „Ik ben op zoek gegaan naar een ruimte waar ik scènes kon bouwen.” Ze maakte de serie *Momenten*, waarbij ze put uit haar eigen jeugd en volwassen leven. Dat leidt tot beelden van een baby met hond, een peinzende vrouw op de rand van een bed, een paardenmeisje dat een zadel poetst.

Minks: „Onze boxer was vroeger mijn grote vriend en mijn liefste speelgoed. Ik sliep bij hem in zijn mand.” Ze herschiep de huiskamer van toen, met het behang uit die tijd, een plant in de hoek en een plattegrond aan de wand. „Ik heb alles nagebouwd, want ik wil alles van A tot Z onder controle houden. Dat geeft me de veiligheid om alles precies zo te maken als ik het wil.”

Die eigen inbreng loodste haar

Wc-bril omhoog of niet? Hoe ver staat de deur open? Welk licht brandt?

door het derde jaar. „Met vlag en wimpel.”

Aan het begin van het vierde en laatste jaar wist ze dat ze voor haar eindexamen een serie wilde schieten over een hotelkamer. „Daarvoor zou ik één decor bouwen, dat leek me te doen.” Toch was het nog flink aanpotten, bekend ze.

De zomervakantie besteedde ze aan het schrijven van scripts. „Ik beschrijf helemaal hoe de foto eruit komt te zien. Wc-bril omhoog of niet? Hoe ver staat de deur open?

Momenten 1.

Welk licht brandt en welke attributen liggen in de kamer?”

Na de zomervakantie begon ze meteen met bouwen. Allerlei bedrijven verleenden belangeloos hun medewerking. Van WTC Expo Westcord in Leeuwarden kreeg ze typische hotelattributen als een kluis, zeepjes, stoelen en tafel, van Bakker Postma bad, toilet en kraan, van Walinga een bed met beddengoed. „Mijn modellen haal ik uit mijn eigen omgeving. Of ik vraag kennissen of ze iemand kennen die aan mijn wensen voldoet. Er gaat veel tijd zitten om zo alles bij elkaar te scharrelen.”

De eerste scène kostte haar anderhalve maand. „Elke scène heeft zijn eigen sfeer en licht.” Vaak kon ze alleen in het weekeinde fotograferen, omdat haar modellen andere verplichtingen hadden. „De laatste foto heb ik in drie weken kunnen maken, het ging dus op het laatst iets snel-

ler...” Voor ideeën putte ze uit eigen ervaring en fantasie. Zo werkte ze een tijd in de optiek, en weet ze dat vertegenwoordigers van brillenmerken soms opticiens uitnodigen om hun aanbod te bekijken op een hotelkamer. „En in mijn studententijd werkte ik in een hotel op Vlieland. Als ik moest helpen met kamers schoonmaken, kwam ik dingen tegen waar ik dan bij dacht: wat zou hier gebeurd zijn?”

Haar inspanningen hebben succes gehad. De examencommissie met leden van buitenaf (Pim Milo, Annelies van der Goot, Peter Tahl) was vol lof en liet haar cum laude afstuderen. „Ik probeer nu bij Westcord Hotels binnen te komen. Binnenkort heb ik een gesprek in het Seeduyn Hotel op Vlieland.”

Vanaf 19 maart is het werk van Minks te zien in WTC Expo. Samen met dat van studiegenoot Rinkje Miedema.